

Vi anser att det är viktigt att klargöra skillnaderna mellan befolkningsskydd och funktionsskydd. Detta bör göras mot bakgrund av syftet med skyddet.

Vårt förslag är att befolkningsskyddet bör utgå från att befolkningen skall ges möjlighet till skydd oavsett hur viktig den verksamhet som bedrivs är.

Funktionsskydd däremot bör ses som ett av flera medel att öka möjligheterna för viktiga totalförsvars-funktioner att fungera även i krig. Funktionsskyddet bör finansieras inom respektive funktion och avvägas mot andra medel, t ex reservutrustning, som syftar mot samma mål.

Vi anser också att det är viktigt att den planeringsfilosofi som tillämpas inom beredskapsplaneringen harmonierar med den syn på möjligheterna att planera respektive förutse framtiden som man har. Alla bedömningar om krigssamhället innehåller stora osäkerheter. Om man accepterar detta måste man ha en planeringsmodell som beaktar dessa osäkerheter.

En ensad syn på följande utgångspunkter för beredskapsplaneringen bör tillämpas av alla funktionsansvariga myndigheter. Det bör åvila ÖCB att verka för en sådan ensning.

Det "skyddsnetstänkande" som är grunden i ÖCBs planeringsfilosofi bör utgöra en grund även vid planering av skydd. Detta innebär bl a att man ej bör sträva efter att i planeringen bestämma hur krigssamhället skall "se ut". I stället bör man sträva efter att underlätta för viktig verksamhet att pågå, utan att ta ställning till att allt annat skall upphöra.

En annan viktig del av ÖCBs planeringsfilosofi är att man strävar efter att minska detaljrikedomen i beredskapsplaneringen. Bland annat mot bakgrund av att vi anser att bedömningar om samhället i krig innehåller stora osäkerheter, och att osäkerheterna ökar med ökad detaljeringsgrad samt att bedömningar på detaljerad mikronivå är mycket situationsberoende, anser vi detta vara en riktig princip. Denna princip bör man därför tillämpa även vid planering av skydd. Det innebär att bedömningar av verksamheter i samhället i krig bör göras på en detaljeringsnivå över nivån enskilda verksamheter, i viss omfattning, vid viss plats.

Vi anser att det inte är lämpligt att vid planering av befolkningsskydd helt låta fredssamhället vara dimensionerande.

Vid begränsade resurser anser vi att man bör använda sig av möjligheten att på aggregerad nivå göra bedömningar av verksamhet i krig. Detta kan vara grova bedömningar av aktivitetsnivån i olika näringar och bebyggelse typer inom riskområden, t ex citybebyggelse, industriområden m m.

Detta underlag bör sedan användas för att grovt bedöma befolkningens fördelning över olika områden. Detta kan i sin tur användas för att bestämma lokaliseringen av fysiskt skydd. Bedömningar om aktivitetsnivåer kan exempelvis utgå från studier av resurstillgångar.

Möjligheterna att på makronivå göra bedömningar om verksamheter i samhället i krig bör dock studeras innan konkreta rekommendationer kan ges.